चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य स्वार्थेष्यञ् ॥ चतुर्वर्णरूपस्यलोकस्य ॥ ३३ ॥ बलमुख्यैर्बलाध्यक्षैः युक्तैःकाषायांबरधारिभिः ॥ यथाराजातथाप्रजेतिन्यायात् ॥ तदेवाह ॥ न हितेइति ॥ ३४ ॥ परिभोक्तुं परित्यज्यभोक्तुं द्वितीयइवशब्दोवाक्यालंकारे ॥ इहेतिवैकत्रपाठः ॥ देहबंधं मनुष्यदेहसंबंधवंतं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शोकंत्यज सुदारुणमि

चातुर्वर्ण्यस्यलोकस्यत्रातारंसर्वतोभयात् ॥ उपस्थितममात्यैश्चशुचिभिश्चपुरोहितैः ॥ ३३ ॥ बलमुख्यैश्चयुक्तैश्चकाषायांबरधारिभिः ॥ नहितेराजपुत्रंतंचीरकृष्णाजिनांबरं ॥ ३४ ॥ परिभोक्तुंव्यवस्यंतिपौरावैधर्मवत्सलाः ॥ तंधर्ममिहधर्मज्ञंदेहबंधमिवापरम् ॥ ॥ ३५॥ उवाचप्रांजलिर्वाक्यंहनूमान्मारुतात्मजः॥ वसंतंदंडकारण्येयंत्वंचीरजटाधरं॥ ३६॥ अनुशोचसिकाकुत्स्थंसत्वांकौशलमब्रवीत्॥ प्रियमाख्यामितेदेवशोकंत्यजसुदारुणम्॥ ३७॥ अस्मिन्मुहूर्तेभ्रात्रात्वंरामेणसहसंगतः॥ निहत्यरावणंरामःप्रतिलभ्यचमैथिलीं॥ ३८॥ उपयातिसमृद्धार्थःसहमित्रैर्महाबलैः॥ लक्ष्मणश्चमहातेजावैदेहीचयशस्विनी ॥ सीतासमग्रारामेणमहेंद्रेणशचीयथा॥ ३९॥ एवमुक्तोहनुमताभरतःकैकयीसुतः ॥ पपातसहसाहृष्टोहर्षान्मोहमुपागमत् ॥ ४० ॥ ततोमुहूर्तादुत्थायप्रत्याश्वस्यचराघवः॥ हनूमंतमुवाचेदंभरतःप्रियवादिनं॥ ४१ ॥ अशोकजैःप्रीतिमयैःकपिमालिंग्यसंभ्रमात्॥ सिषेचभरतःश्रीमान्विपुलैरश्रुबिंदुभिः॥ ४२॥ देवोवामानुषोवात्वमनुक्रोशादिहागतः॥ प्रियाख्यानस्यतेसौम्यददामिब्रुवतःप्रियं ॥ ४३ ॥ गवांशतसहस्रंचग्रामाणांचशतंपरं॥ सकुंडलाःशुभाचाराभार्याःकन्यास्तुषोडश॥ ४४ ॥ हेमवर्णाःसुनासोरूःशशिसौम्याननास्त्रियः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाःसंपन्नाःकुलजातिभिः॥ ४५॥

त्यनेनास्यपाद्मोक्तोग्निप्रवेशोयमःसूचितइतिबोध्यं ॥ ३७ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते अचिरादित्यर्थः संगतोभविष्यसीतिशेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उत्कटहर्षोपिचित्तवैवश्यहेतुरितिकृत्वा पपातेत्यादि ॥४० ॥४१ ॥ अशोकजैर्हर्षजैरित्यश्रुभिरित्यनेनान्वितं ॥ ४२ ॥ अनुक्रोशात्कृपया प्रियाख्यानस्य कर्तरिल्युट् ॥ प्रियाख्यानकर्तुः किंप्रियंददामि ॥ एतत्प्रियाख्यानसमं नकिंचित्पश्यामीतिभावः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥